

JOGORVOSLATI AKTUALITÁSOK

Dr. Petró Szilvia LL.M., közbeszerzési biztos, Közbeszerzési Hatóság

DOI: 10.37371/KEP.2026.2.2

A Döntőbizottságnak az Alkotmánybíróság III/798/2025. számú határozatával és a Fővárosi Törvényszék 103.K702.454/2025/3. számú ítéletével felülvizsgált D.321/15/2024. számú határozata

A Közbeszerzési Értesítő Plusz jelen számában ismertett jogeset azt mutatja be, hogy abban az esetben, ha az építési beruházás tárgyú közbeszerzési eljárást az ajánlatkérő részre bontotta és valamennyi részben azonos a nyertes ajánlattevő, úgy hogyan kell az egyes részek esetében a nyertes ajánlattevőnek – a szerződés kötés időpontjára, feltételes közbeszerzés esetén a szerződés hatálybalépését követően a szerződésben meghatározott időpontig – megkötni a felelősségbiztosítási szerződést vagy a meglévő felelősségbiztosítást kiterjeszteni. Részekre bontott közbeszerzési eljárásban, ha azonos a nyertes ajánlattevő személye, akkor – a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 61. § (5) bekezdésével összhangban – értelemszerűen valamennyi résznél előírt felhívási szempontok figyelembe veendőek, azoknak a nyertes ajánlattevőnek együttesen kell eleget tennie.

Tényállás

A Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt. (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2021. október 28. napján a Kbt. Harmadik Része alapján irányadó szabályok alkalmazásával a Kbt. 112. § (1) bekezdés b) pont szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított építési beruházás beszerzése tárgyában. Az eljárást megindító felhívás (a továbbiakban: felhívás) KÉ-21008/2021. iktatószám alatt jelent meg a Közbeszerzési Értesítőben. A közbeszerzési eljárás 2 részből állt. Az 1. rész becsült értéke 559.540.556.-Ft volt, míg a 2. rész becsült értéke 176.401.729.-Ft. Az ajánlatkérő a felhívásban ismertette a közbeszerzést, amely szerint a közbeszerzés tárgya a Sopron vasútállomáson található felvételi épület központi épületrész, várócsarnok építőmesteri, épületgépészeti és épületvillamossági építési munkáinak elvégzése, továbbá a DK-i épületszárny építőmesteri és épületvillamossági építési munkáinak elvégzése, a kivitelezési tervdokumentáció szerint a

műszaki tartalommal részletezett tartalommal. A közbeszerzés 1. részébe a várócsarnok építési munkái, a 2. részbe a délkeleti épületszárny építési munkái tartoztak. Az ajánlatkérő lehetővé tette a részajánlattételt. Az ajánlatkérő a felhívás VI.3.9), további információkat rögzítő pont 11. alpontjában az alábbi előírásokat tette a biztosítással kapcsolatban. „Nyertes ajánlattevő köteles a szerződéskötés időpontjára, a szerződéstervezetben rögzített feltételeknek megfelelő építési-szerelési biztosítást kötni vagy meglévőt kiterjeszteni a szerződés szerinti kivitelezési munkákra. Az 1. rész tekintetében a biztosítás felelősségbiztosítási rész limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 500 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A 2. rész tekintetében a biztosítás felelősségbiztosítási rész limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 150 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A felelősségbiztosítás meglétének igazolása a szerződéskötés feltételét képezi. A felelősségbiztosítás igazolásának elmaradása a szerződéskötéstől való visszalépést jelenti a Kbt. 131. § (4) bek. alapján és tudomásul veszi, hogy ebben az esetben ajánlatkérő a második legkedvezőbb ajánlattevővel köt szerződést.”

Az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumok körében - mindkét részt érintően - az ajánlattevők rendelkezésére bocsátotta a szerződéstervezeteket, amelyek az alábbiak szerint rögzítették a biztosításra vonatkozó előírásokat: „Kivitelezési szerződés tervezet 1. rész

10. Biztosítás

10.1. Kivitelező köteles a szerződés szerinti munkákra vonatkozó teljes körű (valamennyi, tevékenységgel okozati összefüggésben álló kárra kiterjedő) építés-szerelési biztosítást kötni, vagy meglévő felelősségbiztosítást kiterjeszteni, melynek ki kell terjednie az alábbiakra:

- a felelősségbiztosítási rész (II. fejezet) tartam limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 500 millió Ft a tartamra vonatkozóan,

- a munkaterületen és/vagy munkaterületen kívül található építőanyagra, segédanyagra és berendezésre pótlási értéken,

- a biztosítók szabályzataiban előírt feltételek szerint a jelen szerződés szerinti feladatok teljesítésével összefüggésben harmadik személyeknek, különösen a környező épületekben, utakban okozott

vagyoni kárra,

- a keresztfelelősségre (hogy a biztosítási kötvény mind a Kivitelező, mind pedig a Megrendelő, mint külön biztosítottak részére fedezetet nyújtson),

- A Kivitelező vagy alvállalkozói munkavállalóin kívül bármely, a munkaterületen tartózkodó személy halálára, vagy sérülésére,

- a Megrendelő építési területen lévő meglévő vagyontárgyaira.”

„Kivitelezési szerződés tervezet 2. rész

Kivitelező köteles a szerződés szerinti munkákra vonatkozó teljes körű (valamennyi, tevékenységgel okozati összefüggésben álló kárra kiterjedő) építés-szerelési biztosítást kötni, vagy meglévő felelősségbiztosítását kiterjeszteni, melynek ki kell terjednie az alábbiakra:

- a felelősségbiztosítási rész (II. fejezet) tartam limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 150 millió Ft a tartamra vonatkozóan,

- a munkaterületen és/vagy munkaterületen kívül található építőanyagra, segédanyagra és berendezésre pótlási értéken,

- a biztosítók szabályzataiban előírt feltételek szerint a jelen szerződés szerinti feladatok teljesítésével összefüggésben harmadik személyeknek, különösen a környező épületekben, utakban okozott vagyoni kárra,

- a keresztfelelősségre (hogy a biztosítási kötvény mind a Kivitelező, mind pedig a Megrendelő, mint külön biztosítottak részére fedezetet nyújtson),

- A Kivitelező vagy alvállalkozói munkavállalóin kívül bármely, a munkaterületen tartózkodó személy halálára, vagy sérülésére,

- a Megrendelő építési területen lévő meglévő vagyontárgyaira.”

A 2022. február 17. napján kelt összegezés V.2.1) pontja szerint a közbeszerzési eljárás eredményes volt. Az 1. és a 2. részben a nyertes ajánlattevő a H.C. Kft. (a továbbiakban: kérelmezett) lett. Az ajánlatkérő és a kérelmezett 2022. március 2. napján mindkét részt érintően megkö-

tötte a kivitelezési szerződést. A kivitelezési szerződésben a felek az építési beruházás 1. részét érintően a szerződés biztosításáról szóló 10.1. pontjában megállapodtak abban, hogy a kérelmezett köteles a szerződés szerinti munkákra vonatkozó teljes körű (valamennyi, tevékenységgel okozati összefüggésben álló kárra kiterjedő) építés-szerelési biztosítást kötni, vagy meglévő felelősségbiztosítását kiterjeszteni, oly módon, hogy a felelősségbiztosítási rész tartam limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 500 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A 2. részt érintően megkötött kivitelezési szerződés biztosítás elnevezésű 10.1. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a kérelmezett köteles a szerződés szerinti munkákra vonatkozó teljes körű (valamennyi, tevékenységgel okozati összefüggésben álló kárra kiterjedő) építés-szerelési biztosítást kötni, vagy meglévő felelősségbiztosítását kiterjeszteni, oly módon, hogy a felelősségbiztosítási rész (II. fejezet) tartam limitje legalább 50 millió Ft káronként és legalább 150 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A kérelmezett a közbeszerzési eljárás 1. és 2. része tekintetében is a 32401500 kötvényszámú biztosítási kötvényt (a továbbiakban: kötvény) nyújtotta be annak igazolására, hogy rendelkezik a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-a, valamint a felhívás és a szerződés szerinti felelősségbiztosítással. A kötvény szerinti felelősségbiztosítás biztosítási összege 100.000.000.-Ft/biztosítási esemény és 550.000.000.-Ft/év volt. A biztosítás időtartama határozatlan, a kockázatviselés kezdete 2016. november 19. napja. A biztosítótársaság részéről 2022. március 7. napján kelt igazolása szerint a kockázatviselés időszaka 2022. március 16-tól 2022. október 15-ig terjed.

A hivatalbóli kezdeményezés

A Közbeszerzési Hatóság elnöke (a továbbiakban: kezdeményező) 2024. május 23. napján nyújtotta be a Döntőbizottság hivatalból indított eljárását kezdeményező iratot, amelyben előadta, hogy 2023. október 25. napján, a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződések teljesítésének és módosításának Közbeszerzési Hatóság által végzett ellenőrzéséről szóló 308/2015. (X. 27.) Korm. rendelet 4. §-ára és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 103. § (1) bekezdésére tekintettel a jelen hivatalbóli jogorvoslati kezdeményezés tárgya szerinti közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés teljesítésének szerződés-ellenőrzési eljárás keretében történő ellenőrzését rendelte el.

A kezdeményező rámutatott, hogy az ajánlatkérő az ellenőrzéssel érintett közbeszerzési eljárás felhívása VI.3.9) pont 11. alpontjában arról rendelkezett, hogy a tárgyi közbeszerzés 1. és 2. része tekintetében előírt felelősségbiztosítás összege összesen 100.000.000,-Ft/ káresemény és 650.000.000,-Ft/tartam.

A szerződés-ellenőrzési eljárás feltárta, hogy a kérelmezett feltehetően megsértette az építési beruházások, valamint az építési beruházásokhoz kapcsolódó tervezői és mérnöki szolgáltatások közbeszerzésének részletes szabályairól szóló 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 322/2015. Korm. rendelet) 26. §-át azzal, hogy a közbeszerzési dokumentumokban és a kivitelezési szerződésben rögzítettekkel ellentétben a kérelmezett biztosítási kötvénye szerinti felelősségbiztosításának biztosítási összege 100.000.000.-Ft/ biztosítási esemény és 550.000.000.-Ft/év volt. A kezdeményező hivatkozott arra, hogy a kérelmezett a szerződés-ellenőrzési eljárás során úgy nyilatkozott, hogy „Sopron vasútállomás felvételi épületének építési munkái- 1. rész Várócsarnok építési munkái” tárgyú közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés teljesítésének időszakában a tárgyi beruházáson kívül a „Sopron vasútállomás felvételi épületének építési munkái- 2. rész DK-i épületszárny építési munkái”-ra is kiterjedt. A kezdeményező rámutatott, hogy az ajánlatkérő a szerződés-ellenőrzési eljárás során akként nyilatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő H.C. Kft. 32401500 számú biztosítása az 1. és a 2. részben megkötött kivitelezési szerződésére is kiterjed.

A kezdeményező álláspontja szerint a fentiek alapján arra lehet következtetni, hogy a kérelmezett a szerződéskötés napjára feltételezhetően nem rendelkezett a felhívásban és a szerződésben előírt legalább 500.000.000.-Ft/ tartam összegű építés-szerelési biztosítási szerződéssel, amely mulasztással valószínűsíthetően megsértette a 322/2015. Korm. rendelet 26. §-ában foglaltakat. A kezdeményező szerint amennyiben egy adott felelősségbiztosítás fedezetébe több beruházás kerül bevonásra, akkor a felelősségbiztosítás összegének valamennyi beruházás tekintetében előírt, teljes összegre ki kell terjednie. Erre tekintettel a kezdeményező szerint nem foghat helyt a kérelmezett azon, 2024. január 15. napján kelt nyilatkozatában rögzített álláspontja, miszerint: „A felelősségbiztosítás mindkét részre fedezetet nyújt mindaddig, amíg valamely káresemény bekövetkezte, illetve a kötvény szerinti fedeze-

tek ebből következő igénybe vétele miatt a még felhasználható limitek az előírt szintek alá csökkennek. A vállalkozónak ebben a helyzetben intézkedési kötelezettsége keletkezhetett volna az előírt limitek helyreállítása érdekében”, mint ahogyan a jogsértés megállapítása tekintetében nem bírhat relevanciával az sem, hogy a feltöltésre „káresemény hiányában jelen szerződés esetében nem volt szükség”.

A szerződés-ellenőrzési eljárást lezáró jegyzőkönyv 2024. február 29. napján került kiállításra, melyet az ajánlatkérő és kérelmezett 2024. március 4. napján töltött le.

Az ajánlatkérő észrevétele

Az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárás során benyújtott észrevételében előadta, hogy a kérelmezett biztosítási kötvénye keretszerződés, mely szerződésbe több beruházás bevonható és a keretszerződés „II. Fejezet – Felelősségbiztosítás” pontjában meghatározott limitek projektenként értendők, így a részenként előírt limitnek a biztosítási kötvény megfelel. Hivatkozott arra, hogy a közbeszerzési dokumentumok nem tartalmaztak olyan előírást, amely szerint a közbeszerzési eljárás 1. és 2. részében előírt felelősségbiztosítás összege összeadandó. Rámutatott, hogy az egyes részekben - azok becslött értékére figyelemmel - különböző mértékű felelősségbiztosítási követelményeket írt elő. Előadta, hogy a kezdeményező által feltételezett jogsértésre tekintettel megkereste a biztosítótársaság biztosítási alkuszát, aki megerősítette az ajánlatkérő korábbi vizsgálatának helyességét azáltal, hogy álláspontja szerint a biztosítási limitek nem adódnak össze. A biztosítási alkusz rámutatott, hogy a kérelmezett keret építés-szerelési biztosításra vont a fedezetbe a két kivitelezést, tekintettel arra, hogy biztosítástechnikailag erre lehetősége volt. Ugyanis a keretszerződésnek pontosan az a létjogosultsága, hogy kisebb munkák esetén ne kelljen a vállalkozónak egyedi biztosítást kötnie, hanem egyfajta automatizmusmal, ezeket a munkákat könnyen és tervezhetően biztosítással lefedhesse. Egy ilyen keretszerződésre vonatkozóan nyújtotta be a megfelelő igazolásokat a kérelmezett. A keretszerződés limitje 100.000.000.-Ft/ biztosítási esemény és 550.000.000.-Ft/év volt, mely mindkét előírásnak megfelelt. A biztosító fedezetbe is vont a mindkét projektet, tehát a vállalkozónak érvényes biztosítása volt mindkét kivitelezésre vonatkozóan.

A kérelmezett észrevétele

A kérelmezett a jogorvoslati eljárás során benyújtott észrevételében előadta, hogy az ajánlattevők két módon biztosíthatják az előírt mértékű felelősségbiztosítást. Az egyik megoldás, hogy projektenként, kizárólag az adott projektre kiterjedően kötnek biztosítást, ilyenkor mindegyik projekt biztosítása egyenként meg kell feleljen az adott projekt esetében előírt limiteknek. A másik mód az, ha a vállalkozó biztosítási keretszerződést köt. E megoldás lényege, hogy a benne foglalt limitek nem egyesével az éppen aktuálisan végzett munkáknál előírt limitek összességét jelentik, hanem egy általános keretet, amelyen belül a biztosító, a keretszerződéses limitek egyes fedezett projektekre történő konkrét „szétosztása”, illetve „dedikálása” nélkül nyújt biztosítást, természetesen azzal együtt, hogy a keretszerződés szerinti limiteket egyetlen munka sem lépheti túl. Előadta, hogy a felelősségbiztosítás rendelkezésre állását oly módon igazolta, ami megfelelt a biztosítók gyakorlatának. Nyilatkozott, hogy a biztosítási keretszerződés nem kizárólag a vizsgált, 1. és 2. részben megkötött kivitelezési szerződésekre terjedt ki, hanem számos egyéb, éppen folyamatban lévő munkára. A kérelmezett szerint e körülményre figyelemmel is látható, hogy téves a kezdeményező logikája. Amennyiben igaz lenne, hogy a szóban forgó közbeszerzési eljárás eredményeként kötött két külön szerződéshez kapcsolódó felelősségbiztosítási limitek összeadandók, akkor ez miért ne lenne igaz valamennyi párhuzamosan futó szerződésére? Előadta továbbá, hogy irreleváns annak mérlegelése, hogy mi történne akkor, ha az egyes részekben maximális mértékű káresemény következne be.

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

A Döntőbizottság 2024. május 24-én, D.321/2024. szám alatt megindította a jogorvoslati eljárást. A határozatban a Kbt. 61. § (5) bekezdés szerinti rendelkezésből levezette, hogy ha az ajánlatkérő úgy dönt, hogy a közbeszerzési eljárásban engedélyezi a részekre történő ajánlattételt, akkor köteles az eljárást megindító felhívásban egyértelműen meghatározni, hogy a közbeszerzés tárgyának mely elemeire vonatkozóan lehet részajánlatot tenni, illetve részvételre jelentkezni. Az egyes részek elhatárolásának egyértelműnek kell lennie és az egyes részek alá tartozó elemek között átfedés nem lehet. Ennek megfelelően amennyiben az ajánlatkérő a részajánlattételi lehetőség biztosításáról dönt, az eljárás előkészítése, a piackutatás, piacfelmérés során is ennek megfelelően kell eljárnia, hiszen a részek technikailag

ugyanazon közbeszerzési eljárás keretében lefolytatott önálló közbeszerzési eljárásoknak minősülnek. Ily módon például a becsült érték és a rendelkezésre álló anyagi fedezet összege is részenként határozandó meg. Az egyes részek tekintetében az ajánlati biztosítékot és annak mértékét is részenként kell előírni. A részek tekintetében továbbá önálló műszaki leírás megadása kötelező vagy az egységes műszaki leíráson belül kell egyértelműen elkülöníteni az egyes részeket. A részajánlattételi lehetőség az eljárás lefolytatása szempontjából azt is jelenti, hogy az egyes részek tekintetében lefolytatott eljárások egymástól független, külön-külön megkötött szerződésekben öltenek testet. Ebből következően az ajánlattevőknek az egyes részek tekintetében külön-külön szükséges igazolni az ajánlatkérő részéről előírt mértékű felelősségbiztosítás meglétét a szerződéskötés időpontjára. A Döntőbizottság nem vitatta, hogy van olyan eset, amikor a részajánlattételi lehetőségének biztosítása önmagában nem jár többszörös igazolással (pl.: egy országos hatáskörű ajánlatkérő szerv által területileg megosztottan biztosított részajánlattételi lehetőség esetében az alkalmasság megállapításához nem indokolt a részek számának megfelelően előírt, többszörös mennyiségű referencia teljesítése), de ez nem vonatkozik az ajánlati biztosítókra, vagy a felelősségbiztosításra, ez utóbbiak tekintetében részenként és külön-külön kell megfelelni az ajánlatkérői előírásnak.

A Döntőbizottság a fentiekre tekintettel rögzítette, hogy bár az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumokban valóban nem írta elő azt, hogy az egyes részek tekintetében meghatározott mértékű felelősségbiztosításokat össze kell adni, azonban arra figyelemmel, hogy az ajánlatkérő lehetővé tette a részekre történő ajánlattételt, a nyertes ajánlattevő(k)nek az egyes részek tekintetében külön-külön kellett igazolniuk a megfelelő mértékű felelősségbiztosítás rendelkezésre állását. A Döntőbizottság rámutatott, hogy a közbeszerzési eljárás 1. részének becsült értéke 559.540.556.-Ft volt, míg a 2. rész becsült értéke 176.401.729.-Ft. Az ajánlatkérő az egyes részekben a felelősségbiztosítás mértékét a becsült értékhez igazodóan határozta meg, amely szintén azt támasztja alá, hogy az egyes részekben külön-külön szükséges igazolni a felelősségbiztosítás rendelkezésre állását. A Döntőbizottság megállapította, hogy a közbeszerzési dokumentumok előírásai (a felhívás és a szerződéstervezet) alapján az ajánlattevőknek az alábbi felelősségbiztosítással kellett rendelkezniük az egyes részeket érintően:

- 1. részben: legalább 50 millió Ft káronként és legalább 500 millió Ft a tartamra vonatkozóan,

- 2. részben legalább 50 millió Ft káronként és legalább 150 millió Ft a tartamra vonatkozóan.

A kérelmezett a fenti ajánlatkérői előírásnak úgy kívánt megfelelni, hogy mindkét részben a 32401500 kötvényszámú biztosítási kötvényt nyújtotta be, amely felelősségbiztosítás biztosítási összege 100.000.000.-Ft/biztosítási esemény és 550.000.000.-Ft/év volt. A Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmezett biztosítási kötvényében rögzített biztosítási összeg kizárólag az 1. részt fedezi, a 2. részben meghatározott felelősségbiztosítás rendelkezésre állása igazolására e dokumentum és az abban rögzített mértékű biztosítási összeg nem volt megfelelő. A Döntőbizottság nem fogadta el a kérelmezett előadását, amely szerint a kezdeményező álláspontja téves és az nem felel meg a biztosítók gyakorlatának. A Döntőbizottság rámutatott, hogy a tárgyi esetben egy közbeszerzési eljárást vizsgál, amely vizsgálat körében a Kbt., valamint a vonatkozó Korm. rendeletek rendelkezéseire és nem a biztosítók gyakorlatára kell figyelemmel lenni. Ugyanígy a közbeszerzési eljárás előkészítése, lefolytatása, a szerződés megkötése és teljesítése során sem attól függ az adott eljárás jogszerűsége, hogy az megfelel-e a biztosítók gyakorlatának. Az ajánlatkérőnek és az ajánlattevőknek a vizsgált eljárási cselekmények során a Kbt. és a vonatkozó Korm. rendeletek előírásainak megfelelően kell eljárniuk. A Döntőbizottság nem fogadta el a kérelmezett arra vonatkozó előadását sem, amely szerint irreleváns annak mérlegelése, hogy mi történne akkor, ha az egyes részekben maximális mértékű káresemény következne be.

A Döntőbizottság rámutatott, hogy a kérelmezett kétféleképpen felelhetett volna meg az ajánlatkérő felelősségbiztosítással kapcsolatos előírásának. Az egyik jogszerű megoldás az lett volna, ha a kérelmezett olyan felelősségbiztosítással rendelkezik, amely az 1. és 2. részre vonatkozó előírásnak oly módon felel meg, hogy abban a biztosítási összeg káronként 100.000.000.-Ft és a tartamra vonatkozóan 650.000.000.-Ft. A másik jogszerű megoldás az lett volna, hogy a kérelmezett az 1. részt érintően rendelkezik olyan felelősségbiztosítással, amelyben a biztosítási összeg 50 millió Ft káronként és legalább 500 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A 2. részben rendelkezik olyan felelősségbiztosítással, amelyben a biztosítási összeg 50 millió Ft káronként és legalább 150 millió Ft a tartamra vonatkozóan. A Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmezett megsér-

tette a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-át azzal, hogy a felelősségbiztosításra vonatkozó előírásoknak oly módon kívánt megfelelni, hogy mindkét részben a 32401500 kötvényszámú biztosítási kötvényt nyújtotta be, azonban a kötvényében rögzített biztosítási összeg kizárólag az 1. részt fedezte, a 2. részben meghatározott felelősségbiztosítás rendelkezésre állása igazolására e dokumentum és az abban rögzített mértékű biztosítási összeg nem volt megfelelő. A Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmezett megsértette a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 322/2015. Korm. rendelet) 26. §-át és pénzbírságot szabott ki a kérelmezettel szemben.

A kérelmezett keresete

A kérelmezett (a továbbiakban: felperes) a keresetlevélben elsődlegesen azt kérte, hogy a Fővárosi Törvényszék Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdés b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdés alapján kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál a Kbt. 197. § (26) bekezdésének „valamint az ezen rendelkezések hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről az ezen rendelkezések hatálybalépése után szerzett tudomást” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve a rendelkezés alkalmazásának kizárását. A felperes arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság megállapítja a hivatkozott rendelkezés Alaptörvény ellenességét és annak alkalmazását kizárja, kérte a jogorvoslati eljárás megszüntetését arra figyelemmel, hogy a kezdeményező elkésetten, a Kbt. jogvesztő határideje lejártát követően nyújtotta be a Döntőbizottsághoz (a továbbiakban: alperes) a kezdeményezést. Arra az esetre, ha a jogorvoslati eljárás fentiek miatti megszüntetésének nincs helye, a felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a határozat jogsértő jellegét. Felperes a határozat jogsértő jellegét arra figyelemmel állította, hogy alperes nem vette figyelembe, hogy az alkalmazott biztosítási keretszerződéses konstrukció, illetve annak felperes által bemutatott működési elve a biztosítási piacon széles körben alkalmazott, jogszerű és megszokott biztosítói gyakorlatnak minősül. Kifogásolta, hogy a fentiekkel szemben alperes azt rögzítette a határozatban, hogy a Kbt. és a vonatkozó Korm. rendeletek rendelkezéseire figyelemmel és nem a biztosítók gyakorlata alapján kell eldönteni a kérdést.

Felperes álláspontja szerint a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ának kifejezetten általános megfogalmazása annyit tartalmaz, hogy a nyertes ajánlattevőnek a közbeszerzési eljárásban előírt mértékű és terjedelmű felelősségbiztosítással kell rendelkeznie, de a jogszabályhely nem tér ki ennek megvalósítási módjára, így az a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) és a felek szerződési szabadsága körébe tartozik. Felperes a keresetlevélben azonnali jogvédelem iránti kérelemben kérte, hogy a Fővárosi Törvényszék a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 52. § (1) bekezdés alapján rendelje el a keresetlevél halasztó hatályát.

Az alperes védírata

Az alperes kérte, hogy a Törvényszék utasítsa el a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét, mivel felperes abban nem bizonyította, hogy a végrehajtásból származó károsodás meghaladja a halasztó hatály elrendelése esetén - a határozatban foglaltak teljesítésének elmaradásával - felmerülő hátrányokat, továbbá felperes nem mellékelte a kérelméhez az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozó okirati bizonyítékot.

Az alperes rámutatott, hogy a Kbt. alapján lefolytatott közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés egy speciális jogviszony, amely többlet-felelősséget ró az abban részes felekre, ugyanis a közbeszerzési szerződés teljesítése során a közpénzekkel való felelős gazdálkodás elvének érvényesítésére figyelemmel kell eljárni. A közbeszerzési szerződés tekintetében nem érvényesül maradéktalanul a szerződési szabadság elve. A Kbt. és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek a közbeszerzési szerződésekre a Ptk.-ban foglaltaktól eltérő, ahhoz képest speciális szabályokat rendelnek alkalmazni. Alperes álláspontja szerint a felelősségbiztosítás rendelkezésre állása megvalósítása módját mind a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-a, mind a közbeszerzési dokumentumok fent hivatkozott rendelkezései egyértelműen és világosan rendezik. Az ajánlattevőnek részenként (külön-külön) kell rendelkeznie az előírt mértékű felelősségbiztosítással. Ha ilyennel nem rendelkezik, úgy a meglévő felelősségbiztosítását köteles kiterjeszteni az ajánlatkérő által az eljárást megindító felhívásban vagy a közbeszerzési dokumentumokban előírt mértékű és terjedelmű felelősségbiztosításra.

A Fővárosi Törvényszék eljárása

A Fővárosi Törvényszék 103.K.703.176/2024/4. számú végzésével elutasította felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét, mivel az nem volt alapos. A felperes nem valószínűsítette kellő mértékben az azonnali jogvédelem szükségességét, az annak alátámasztásaként megjelölt körülményeket nem igazolta.

A Fővárosi Törvényszék 103.K.703.176/2024/18. számú végzésével a folyamatban lévő közigazgatási pert felfüggesztette és az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján bírói kezdeményezéssel (a továbbiakban: indítvány) fordult az Alkotmánybírósághoz a Kbt. 197. § (26) bekezdésének a „valamint az ezen rendelkezések hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről az ezen rendelkezések hatálybalépése után szerzett tudomást” szövegrésze megsemmisítése, továbbá e jogszabályi rendelkezés általános és az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben történő alkalmazásának kizárása iránt.

Az Alkotmánybíróság III/798/2025. számú határozata

Az Alkotmánybíróság a határozatban ismertette, hogy az indítványozó szerint a tárgyi ügyben ad malam partem jogalkotásról van szó, mert a kezdeményező az alperes eljárását a szerződés-ellenőrzési eljárást lezáró jegyzőkönyv közléséhez képest a 80. napon kezdeményezte. A közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos rendelkezések alapján viszont erre 60 napos határidő állt a rendelkezésére, így a kezdeményező a Kbt. 197. § (26) bekezdése alapján tudta hivatalból kezdeményezni az alperes eljárását, ezáltal a támadott rendelkezés visszamenőleges hatállyal teszi lehetővé a hatálybalépését megelőző jogsértések szankcionálását az alperes számára. Ez az indítványozó érvelése szerint - figyelemmel az Alkotmánybíróság 19/2020. (VIII. 4.) AB határozatában foglaltakra is - sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközik.

Az Alkotmánybíróság előadta, hogy a közigazgatási és területfejlesztési miniszter amicus curiae beadványban tájékoztatta szakmai álláspontjáról az Alkotmánybíróságot. Álláspontja szerint a támadott rendelkezés nem sérti a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, mivel csak azon jogorvoslati eljárásokra rendeli alkalmazni a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvénnyel (a továbbiakban:

Mód7. tv.) bevezetett új szabályozást, amelyek esetében a hivatalbóli kezdeményezésre jogosult a módosított rendelkezések hatálybalépését követően szerzett tudomást a jogsértésről, tehát a jogorvoslati határidő még nem kezdődött el. Kifejtette, hogy a módosításokat a (korábbi) szubjektív határidőkhöz fűződő jogalkalmazási problémák indokolták. A Mód7. tv. ezt a problémát akként oldotta meg, hogy a szubjektív határidőket megszüntette, és kizárólag objektív határidők alkalmazását írta elő.

Az Alkotmánybíróság a határozatában rögzítette az ügy szempontjából lényeges, a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával kapcsolatos joggyakorlatát.

Az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a 9/2020. (V. 28.) AB határozatában megállapította: „Az ad malam partem visszaható hatályú jogalkotás tilalmával [...] nem áll ellentétben, hogy a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének és a 197. § (10) bekezdésének együttalkalmazásával 2019. január 1-jét követően a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalbóli eljárásának kezdeményezésére vonatkozó közhatalmi jogkör mint anyagi jogi jogintézmény határideje a szabálytalansági eljárás megindításának napjához kösse az érintett szerv jogsértésről történő tudomásra jutását” (Indokolás [49]). Ugyanakkor alkotmányos követelményként fogalmazta meg, hogy 2019. január 1-jét megelőzően a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárásának kezdeményezésére vonatkozó, a jogsértés tudomására jutásától számított 60 napos határidő elteltét követően a tudomásra jutás kezdőnapja utóbb nem köthető a szabálytalansági eljárás megindításának napjához, valamint a Kbt. 152. § (2a) bekezdésében rögzített törvényi vélelem a bírósági eljárásokban megdönthető jellegűnek minősül.

Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a 19/2020. (VIII. 4.) AB határozatban ugyanígy nem találta a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközőnek, hogy a Kbt. 152. § (9) bekezdésének, 153. § (4) bekezdésének és a 197. § (10) bekezdésének együttalkalmazásával 2019. január 1-jét követően a KHKD hivatalbóli eljárásának kezdeményezésére vonatkozó közhatalmi jogkör mint anyagi jogi jogintézmény határideje az ellenőrzési jegyzőkönyv kézbesítésének, illetve a hatósági ellenőrzés befejezésének napjához kösse az érintett szerv jogsértésről történő tudomásra jutását. Az Alkotmánybíróság ebben az ügyben is alkotmányos követelményt állapított meg, amelynek értelmében az új, a jogsértésről történő tudomásra jutást másként szabályozó rendelkezés nem

eredményezheti a hatálybalépést megelőzően eredménytelenül eltelt, 60 napos szubjektív határidő újrainytását, valamint megdönthető törvényi vélelmet jelent.

Az Alkotmánybíróság a 3115/2021. (IV. 14.) AB határozatában elutasította a Kbt. 197. § (1) bekezdésének második mondata és a 197. § (2) bekezdésének „az (1) bekezdés második mondatában foglalt kivétellel” fordulata alaptörvény-ellenességének megállapítására és alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést. Az Alkotmánybíróság rögzítette: az ad malam partem visszaható hatályú jogalkotás tilalmával nem áll ellentétben, hogy a Kbt. támadott rendelkezései értelmében a jogalanyokra a szerződésmódosításokra irányadó új anyagi jogi szabályozást kell alkalmazni, mert nem eredményez jogkorlátozást, nem teszi a jogalanyok helyzetét, kötelezettségeit hátrányosabbá.

Az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a 9/2020. (V. 28.) AB határozatában összefoglalta: „a Kbt. 152. § (1) bekezdésében taxatívén felsorolt szervek, személyek számára biztosított eljáráskezdeményezési feladatkör, egyben a közbeszerzési jogsértések feltárására és szankcionálására vonatkozó megosztott hatásköri rendszer részét képezi. Következésképpen a kezdeményezésre jogosult és egyben köteles szerv, személy számára a Kbt. 152. § (1) bekezdésében biztosított felhatalmazás anyagi jogi rendelkezés, hiszen a Közbeszerzési Döntőbizottság saját észlelésre, így saját hatáskörben nem jogosult eljárása kezdeményezésére, azt a kérelmes ügyekben kérelemre, hivatalból pedig a Kbt. 152. § (1) bekezdésében taxatívén meghatározott szervek és személyek kezdeményezésére indíthatja meg. A Kbt. ezen szabályozási megoldása azt eredményezi, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalbóli eljárása egy sajátos megosztott hatásköri rendszerben érvényesül, amelyben az eljárás kezdeményezése a Közbeszerzési Döntőbizottságtól elkülönülő, a közbeszerzésekkel működésük, hatásköreik gyakorlása során szükségszerűen kapcsolatba kerülő szervek, személyek feladatkörét képezi, míg magának a jogorvoslati eljárásnak a lefolytatása, ekként a közbeszerzési jogsértés értékelése és szankcionálása a Közbeszerzési Döntőbizottság hatáskörébe tartozik.” Az Alkotmánybíróság a fenti határozatban azt is rögzítette, hogy a jogorvoslati eljárás megindítására nyitva álló 60 napos határidő anyagi jogi határidőnek minősül.

Az Alkotmánybíróság a vizsgálata során hivatkozott a Mód7. tv. végső előterjesztői indokolására, amely sze-

rint a Kbt. módosítást megelőzően hatályos rendelkezései objektív és szubjektív határidőket is meghatároztak a hivatalból való eljárás kezdeményezésére. A gyakorlatban azonban a tudomásra jutás időpontjának meghatározása komoly nehézségekbe ütközött. A Közbeszerzési Hatóság a szerződés-ellenőrzési eljárás megindításakor vagy az irányító hatóság az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekhez kapcsolódó szabálytalansági eljárás kezdetekor még csak valószínűsítette ugyanis az esetleges jogsértést, a jogorvoslati eljárás kezdeményezéséhez kapcsolódó elegendő információ birtokába ezen szervek azonban csak az ellenőrzési vagy szabálytalansági eljárás befejeztével kerültek (lásd Mód7. tv. végső előterjesztői indokolása a 13. §-hoz). E helyzet megoldására vezette be a jogalkotó a Kbt. 2023. szeptember 1-jéig hatályban volt Kbt. 152. § (2a) és (9) bekezdése szerinti törvényi vélelmet, amelyről az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben és az Abh5.-ben kimondta, hogy (az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyekben alkalmazandó jogszabályi környezetben) megdönthető vélelemnek minősülnek.

A Kbt. 2021. február 1-jétől hatályos 152. § (2) bekezdése egyes hivatalbóli kezdeményezésre jogosult szervek tekintetében a szubjektív határidő meghosszabbításával tett kísérletet a kezdeményezések elkésetttségéből fakadó helyzet orvoslására, azonban ez sem érte el a kívánt eredményt az eljárások sajátosságaira tekintettel. A jogalkotó ezért a Mód7. tv.-vel megszüntette a szubjektív határidőket, emellett speciális szabályokat vezetett be arra az esetre, ha a kezdeményezésre jogosult szervezet ellenőrzést vagy eljárást folytat le az adott közbeszerzési ügy kapcsán. Ebben az esetben a jogsértést feltáró ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzött vagy az eljárással érintett személlyel való közléstől, illetve európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén a szabálytalansági eljárás megindításától számított kilencven napon belül kezdeményezhető a jogorvoslati eljárás. A hivatalbóli kezdeményezésre jogosult szervezeteknek ebben az esetben is be kell tartaniuk az eljárásukhoz nem kötött objektív határidőket [Kbt. 152. § (2) bekezdés], tehát a két objektív határidő közül minden esetben a rövidebb az irányadó.

A Mód7. tv.-vel bevezetett szabályozás így elősegíti, hogy a jogsértések minél előbb a Közbeszerzési Döntőbizottság elé kerüljenek, és kiküszöböli a – korábban hatályos szabályozás szerint, a tudomásra jutás időpontjára alapított – kezdeményezések elkésetttségét

(lásd Mód7. tv. végső előterjesztői indokolása a 13. §-hoz).

A Mód7. tv. hatályon kívül helyezte továbbá a két törvényi vélelmet – amelyekkel kapcsolatosan az Abh1. és az Abh5. alkotmányos követelményt fogalmazott meg –, helyette egyértelműen kijelölte a hivatalbóli kezdeményezésre nyitva álló határidő kezdő időpontját, valamint egységesen kilencven napban határozta meg a kezdeményezésre nyitva álló határidőt, amennyiben a jogsértés feltárására vagy jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló, jogszabályban meghatározott ellenőrzés vagy más eljárás kerül lefolytatásra.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az indítványt érintően arra jutott a tárgyi esetben, hogy a visszamenőleges hatály tilalma szempontjából az elvégzett eljárási cselekmény időpontja a meghatározó. Az adott esetben ez a jogorvoslati eljárásnak az arra jogosult kezdeményezésére történő megindítása, ami szorosan kapcsolódik az ellenőrzési eljárás befejezéséhez és a szabálytalanságról történő tudomásszerzéshez. Ennek azért van jelentősége, mert ez az az időpont, amikor az erre jogosult számára megnyílik az eljárás indítás kezdeményezésének a lehetősége. Amennyiben tehát a tudomásszerzés időpontja az új rendelkezések hatálybalépését megelőző időpontra esik, az Alkotmánybíróság bemutatott gyakorlata alapján sértené a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ha az megnyitná a lehetőséget arra, hogy a hatálybalépését megelőzően már lejárt 60 napos eljárás-kezdeményezési határidőt követően további 30 napon belül kezdeményezze a jogorvoslati eljárást az erre jogosult. Ugyanígy az sem lenne összeegyeztethető az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében írtakkal, ha a jogszabály hatálybalépését megelőző tudomásszerzést követően a meghosszabbított határidőben kezdeményezhetné az arra jogosult a jogorvoslati eljárást. A tudomásszerzés időpontja ugyanis meghatározza az eljárás indításának kezdeményezésére vonatkozó eljárási cselekmény megtételére vonatkozó határidőt. A támadott jogszabályi rendelkezés azonban egyértelműen rögzíti, hogy az új szabály a Mód7. tv. hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések esetében csak akkor alkalmazható, ha a tudomásszerzésre a Mód7. tv. hatálybalépését követően került sor, így nem nyitja újra a már lejárt határidőt, és kizárja a hatálybalépésekor már megnyílt eljárásindítási határidő meghosszabbodását is. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kbt. kifogásolt szövegrésze nem sérti az Alaptörvény B) cikk (1)

bekezdéséből levezethető visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította.

A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.454/2025/3. számú ítélete

A Fővárosi Törvényszék a keresetlevélben foglaltakra tekintettel elsőként megvizsgálta, hogy a kezdeményezés a Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pont szerinti, 90 napos határidőn belül érkezett-e meg alpereshez. E körben megállapította, hogy az alperes helytállóan mutatott rá arra, hogy a jogsértés időpontja meghatározásánál a szerződésellenőrzési eljárás eredményének felperessel való közlése volt az irányadó. A Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja maga rendelkezik akként, hogy az ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzéssel vagy eljárással érintett szervezettel való közlésétől számítandó e határidő. Az pedig – vitatás hiányában – tényként volt kezelendő, hogy a kezdeményező a felperessel a szerződés-ellenőrzési eljárás eredményét 2024. március 4-én közölte. Ebből következően ezen időponthoz kellett viszonyítani a Kezdeményezés 2024. május 23-ai dátumát. A Kbt. 152. § (2a) bekezdés a) pontja szerinti rendelkezésekkel összhangban viszont így a kezdeményezés nem számított elkésztettnek.

A Fővárosi Törvényszék ezt követően abban a kérdésben foglalt állást, hogy az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperes a kötvény útján nem rendelkezett a felhívásban megjelölt megfelelő terjedelmű felelősségbiztosítással a közbeszerzési eljárás 1. és 2. részei vonatkozásában. A bíróság felhívta a Kbt. 61. § (5) bekezdését, amely szerint a részekre történő ajánlattétel esetén az eljárást megindító felhívásban elő kell írni, hogy a közbeszerzés tárgyának mely elemeire lehet részajánlatot tenni, illetve részvételre jelentkezni. Az ajánlatkérő részekre történő ajánlattétel lehetőségének biztosítása esetén a közbeszerzés becsült értékét, tárgyát és mennyiségét részenként is meghatározza. A bíróság rámutatott a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ára, amellyel összefüggésben rögzítette az ítéletben, hogy az építési beruházás tárgyú közbeszerzési eljárásokban a nyertes ajánlattevő a közbeszerzési szerződés hatályba lépésétől köteles az ajánlatkérő által elvárt felelősségbiztosítással rendelkezni. Ez szavatolja a közbeszerzés eredményes lefolytatását. A felelősségbiztosítás pontos feltételei az ajánlati felhívásban – és amennyiben erről abban rendelkezés történt – valamely közbeszerzési dokumentumban található meg. A nyertes ajánlattevőnek a felelősségbiztosítása megkötése során ezekhez kell igazodni. Amennyiben részekre bontott közbeszer-

zési eljárásról van szó és azokban azonos a nyertes ajánlattevő személye, akkor a 26. §-a szerinti felelősségbiztosítás összege számításánál – a Kbt. 61. § (5) bekezdésével összhangban – értelemszerűen valamennyi résznél előírt felhívási szempontok figyelembe veendőek. Azoknak a nyertes ajánlattevőnek együttesen kell eleget tennie.

A Fővárosi Törvényszék az ítéletben rámutatott, hogy az ajánlatkérő a felhívásban meghatározta az ajánlattevőt terhelő felelősségbiztosítási kötelezettség terjedelmét: a közbeszerzési eljárás 1. része tekintetében legalább 50 millió forint káronkénti és legalább 500 millió forint/év időtartami, a 2. rész vonatkozásában legalább 50 millió forint káronkénti és legalább 150 millió forint/év időtartami biztosítási összeggel kellett rendelkeznie. A felhívás e pontjával összhangban rendelkezett a szerződéstervezet az 1. és 2. részeket érintő felelősségbiztosítás terjedelmének a meghatározásakor. Kijelenthető tehát, hogy az ajánlatkérő a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ával összhangban kimerítően meghatározta a felelősségbiztosítás határait, amelyhez igazodóan kellett a felperesnek megfelelő biztosítással vagy biztosításokkal rendelkeznie. A felperes által bemutatott kötvény azonban a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet rendelkezésének nem felelhetett meg. Az alperes a határozatban bemutatottak szerint tág megfelelési lehetőséget biztosított az értelmezésével a felperesnek azzal, hogy elfogadta volna önmagában a kötvényt a közbeszerzés mindkét része tekintetében. Azaz nem várta el tőle, hogy mindkét résznél külön-külön önálló biztosítási kötvénnyel rendelkezzen és ilyen módon igazolja a szükséges felelősségbiztosítás fennállását. A felperes ennek ellenére sem tudott volna eleget tenni a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ában foglalt követelményeknek, a kötvényből ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy annak éves tartami összege nem éri el a két rész együttes

650 000 000 forintos biztosítási határát, hanem mindössze 550 000 000 forintot tett ki. Ebből következően felperes nem rendelkezett a közbeszerzési eljárás két részére elegendő összegű felelősségbiztosítással.

A Fővárosi Törvényszék az ítéletben kitért arra is, hogy nem foghatott helyt azon felperesi hivatkozás sem, hogy a biztosítási szektor gyakorlatának megfelelően járt el. Az alperes helytállóan mutatott rá arra, hogy a felelősségbiztosítás megkötése tekintetében – a Kbt. rendelkezéseivel összhangban – a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-a kógens szabályt fogalmazott meg. A közbeszerzési eljárás jogszerűsége tekintetében pedig

kizárólag ez bírt relevanciával, más szempontok nem voltak figyelembe vehetőek. A felperes tévesen utalt a Ptk. szerinti szerződési szabadság elvére is. Mivel a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-a kifejezetten deklarálja a felelősségbiztosítás tekintetében annak szabályait, attól a felek semmilyen

magánjogi aktussal nem térhetnek el. Ez következik a lex specialis derogat legi generali elvéből. Az alperes tehát valamennyi releváns körülmény, a Kötvény tartalmának figyelembevételével jutott helyesen arra a következtetésre, hogy a felperes a Kötvénnyel nem tehetett

eleget a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ában foglalt követelményeknek.

A fentiek alapján a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 26. §-ával ellentétes módon a közbeszerzési eljárásban nem rendelkezett a felhívásban foglaltaknak megfelelő felelősségbiztosítással, ebből következően a bíróság felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.